

virkende, bør det dramatiske arbejde selvfølgelig kunne godkendes som aftenhøjskole.

Det fremgik af udkastet til lovforslaget, at man tilsigtede at placere amatørteatret som fag i aftenskolen og kun i særlige tilfælde som aftenhøjskole. Motivering herfor kendes ikke, men forekommer os at være en underkendelse af værdien i den førnævnte skabelsesproces som kulturfaktor.

Dansk Amatør Teater Samvirke har gennem årene — støttet af såvel undervisningsministeriet som af ministeriet for kulturelle anliggender — udfoldet store bestræbelser for såvel gennem repertoire arbejde som gennem uddannelse af ledere til instruktionsarbejdet at give dansk amatørteater et indhold og en form, der berettiger det til placering som aftenhøjskolefag.

For repertoirets vedkommende har vi bl. a. gennem dramatikerkonkurrence søgt at fremkalde ny dansk dramatik, tilbudt debuterende dramatikere at „prøvekøre“ deres produktioner på vore kvalificerede amatørscener, og vi udsender hvert år ca. 50 anmeldelser af skuespil — fortrinsvis nye dramatiske tekster — for at sikre den bedste dramatik en fyldig repræsentation på amatørscenerne.

Hvad angår vort kursusprogram for uddannelse af ledere, der støttes efter § 46 i nugældende lov, tør vi henvise til det kursusprogram, der findes som bilag til vor redegørelse, og som viser, at vort uddannelsesprogram forudsætter indtil 600 kursus timer på instruktør linien, og da en overvejende del af vore kursusdeltagere i forvejen er uddannede pædagoger: lærere, fritidspædagoger, børnehavelærere o. s. v. sikrer vor kursusvirksomhed en rimelig tilgang ledere, der kan opfylde de større krav, der må stilles til lærerne i aftenhøjskolen.

Vi kan i denne forbindelse nævne, at Samvirket på sine fem landkursus i indeværende sæson har haft 310 deltagere i sammenlagt 2.180 elevdage eller ca. 15.000 elevtimer, og at mange kursusdeltagere vender tilbage år efter år for at videreudanne sig på fortsætterkurserne eller for at uddanne sig i nye discipliner.

Det vil således — på længere sigt — kun kunne virke hæmmende såvel på vort arbejde for fremme af ny dansk dramatik som på vor lederuddannelse, om det drama-

tiske arbejde under den kommende lov kun opnår status som aftenskolefag.

Vi må derfor henstille, at det dramatiske arbejde i den kommende lov eller i dens gennemførelsescirkulære placeres som aftenhøjskolefag, og at faget kun henvises til aftenskole, hvor det af undervisningsplanen fremgår, at lederen ikke har det fornødne kendskab til det dramatiske arbejde, som godkendelse til aftenhøjskole kræver.

Vedrørende lovforslagets kapitel IX § 99, der giver øgede muligheder for lands- og landsdelsorganisationer til at ansætte fritidskonsulenter, tillader vi os at foreslå, at der åbnes mulighed for, at undervisningsministeren kan dispensere fra de foreslåede 70 pct. som statstilskud til lønudgifter.

Begrundelsen er denne, at mindre landsorganisationer — der vel kan have større kulturel aktivitet og betydning end medlemstallet og medlemskontingentet angiver — vanskeligt vil kunne fremskaffe de 30 pct. af konsulentlønnen, når de også skal afholde de i forbindelse med konsulentordningen nødvendige administrations- og rejseudgifter.

En begrænset tilskudsmulighed kan af mindre landsorganisationer føles som en favorisering af i forvejen store og kapitalstærke organisationer, mens omvendt en udvidet tilskudsmulighed kan være af overordentlig stor værdi for mindre, men idealistisk arbejdende landsorganisationer.

Vedrørende kapitel X § 100 finder vi det naturligt, at loven åbner mulighed for, at kursusdeltagerne kan få økonomisk støtte til dækning af deltagerudgifterne, dog finder vi afsnittet med hensyn til lærernes mulighed for at opnå fri vikar for optimistisk. Vor erfaring er, at fri vikar kun ydes til kursus, der ligger inden for folkeskolens fagrække, og som pågældende lærer underviser i på tjenestestedet.

Der bør derfor åbnes mulighed for, at lærere, der deltager i kursus, der kvalificerer til undervisning inden for den kommende lovs rammer, sikres ret til fri vikar, så snart kurset, der søges deltagelse i, har en varighed af mindst 6 undervisningsdage.

Ligeledes bør alle, der er ansat inden for den pædagogiske sektor, kunne opnå økonomisk støtte til deltagelse af kursus i ferietiden — her kursusophold og rejseudgifter — når et sådant kursus har en varighed af